

Stimula

FONDAT ÎN ANUL 1931 ARAD

NR. 2
(110)
8 PAG.
80 LEI

SĂPTĂMÎNAL DE INFORMAȚII ȘI OPINII DEMOCRATICE • ARAD • ANUL IV 21 - 27 IANUARIE 1994

“UN OM MARE, DAR ASTA RĂMÎNE DE VĂZUT”

Au trecut mai bine de 8 luni de când s-a înființat celebra comisie anticorupție.

Ar fi de dorit mai multe fapte care să justifice existența unui organism de suprastructură care în teorie avea datorită majoră de asanare morală și socială.

Notorietatea situației este deja depășită. În momentul de față au trecut întâmplările chiar în desuetudine, dacă nu în grotesc sau ridicol.

Din sus numita comisie locală făceau parte toți cei care aveau Putere de decizie într-o anumită situație dată. De la Poliția Economică la Sanepid, de la Procuratură, Parchet între timp, la Garda Financiară totul este pus sub ochii vigilenți ai Puterii.

Desigur, “presa doar calomniază” și de obicei nu are argumente suficiente în favoarea suferinței unor cazuri mamut: *vezi cazul gen. Florică, situația vânzării flotei comerciale sau ridicola motivație susținută în legătură cu traficul de carburanți către Siria*. Și atunci ne dăm seama că de fapt, dacă cade un “pește” mare s-a făcut dreptate. Destinul lui a fost să cadă, că de rest, fiți siguri, se ocupă “ai noștri”.

Sigur, nimeni nu crede că într-o singură zi se pot rezolva toate situațiile de corupție, însă, în mintea noastră ne imaginăm că poate cineva dorește să se facă dreptate. Dar asta este pură imaginație. Am crezut și am avut speranțe în Decembrie '89, așa că unul dintre noi, din ce în ce mai puțin în ultima vreme: mai nădăjdulose că, undeva, ar exista vreo dorință de adevăr.

Domnul Teodor Mara, subprefect al Aradului, cu, sau voia dînsului a intrat în horă. Propulsat în această funcție de PUNR, în urma alegerilor generale, d-sa se declară independent. Probabil în această funcție s-a lovit de unele deziluzii pe care le-a trăit în ultima vreme. Menirea dînsului, din timpul alegerilor generale a fost printre altele de a asigura cinstea și corectitudinea. Domnul Mara ne-a anunțat că renunță “definitiv” la vreo activitate politică, partinică. Din declarația sa, am înțeles că număratoarea inversă a început. Dintre cele mai tari dosare citate de subprefect, se numără cazul Paliciuc, director al FZ Arad, cazul primarului Cristian Moisescu, la care se mai adugă fel de fel de lucruri mărunte, cum ar fi cel al unui șef de fermă de la Barațca, care ar fi vîndut mari cantități de struguri, lucru ce nu se poate dovedi deocamdată. În cazul directorului Fabricii de Zahăr, situația dosarului este în prezent finalizată, cu recomandarea ca acesta să fie analizat de consiliul de administrație și CIS-ul. Bineînțeles, în material se aduceau învinuiri de fraude financiar-contabile, deturnări de fonduri,

legături cu o societate din Tîrgoviște, frigidere, transporturi de marfă, etc. etc. Primarul Aradului a trebuit să treacă în vizită pe la Procuratură pentru a povesti istoria fără de început și sfîrșit a repartizării unor locuințe de stat. Subprefectul a citat cazul doamnei Ciucuriță, cu privire la modul de repartizare a locuinței, a faptului că subprefectul a cercetat împreună cu colectivul dînsului modul de repartizare a locuințelor de către primar. “Eu l-am chemat de atîtea ori aici, am spus:” Vino încoace să discutăm, adu’ toate documentele. Dacă eu nu înțeleg, nimeni nu înțelege. Nicl de la Procuratură nu sînt alții mai competenți, să dăm o dezmințire împreună... că așa este părerea noastră”. Nu a venit. L-am căutat de cîteva ori și am tras concluzia că dacă nu vine, ori este pârtaș cu nelegiuirile orînu vrea să colaboreze cu mine... S-a supărat pe mine că am dat dosarul Procuraturii. Dacă Procuratura finalizează și spune că s-a făcut în conformitate cu legea, îl susțin în presa locală, asta fiind un răspuns pe adresa cetățenilor, o poziție comună, a mea și a primarului.

ADRIAN IOANĂȘ □
(continuare în pag. 2)

ÎN ACEST NUMĂR CITIȚI:

*BILETELE PENTRU TRANSPORTUL ÎN COMUN SE VOR SCUMPI

*EVENIMENT MEMORABIL LA GURAHONȚ

*KGB-UL ȘI EDUCAȚIA PATRIOTICĂ LA ROMÂNI

*"CELEBRITAȚI ȘI PERLE"

ÎN 1993, INFRAȚIUNILE GRAVE AU SCĂZUT ÎN JUDEȚUL ARAD

*Conferință de presă la Poliție

La prima conferință de presă din acest an, domnul col. Ilie Cernat (avansat în mod excepțional, la sfîrșitul anului trecut), a vorbit ziaristilor despre starea infracțională din județ în 1993. *S-au înregistrat 4784 infracțiuni, cu 1129 mai multe ca în 1992 * a scăzut însă numărul infracțiunilor grave, astfel: tentative de omor, de la 20 (1992) la 5 (1993), vătămări corporale grave, de la 21 la 17, violuri de la 22 la 16, fîlhării de la 91 la 78 * nu au existat situații grave care să rămînă cu autor necunoscut (mai puțin un ac-

cident de circulație, însă Poliția este pe urmele autorului) *s-au înregistrat 160 cazuri de luare de mită * au avut loc 234 accidente de circulație, soldate cu 69 decese și 242 răniți grav * pentru infracțiunea de contrabandă au fost cercetate 734 persoane, din care 31 în stare de arest preventiv * au fost confiscate: 200.000 dolari (valută), valută estică în valoare de 18 milioane de lei, 3,7 kg aur în bijuterii, 3,9 kg argint, 49 milioane lei în numerar și marfă de peste 6 miliarde * în privința statutului polițistului,

domnul col. Cernat a afirmat poliștii sînt capabili să se apere în fața oricăror tentative de intimidare * în caz extrem, ei vor face uz de armă, bineînțeles în condițiile impuse de lege * “În condițiile legii, ne vom apăra și vom apăra pe oricare alt cetățean!” * din înțeleștarea cu contrabandiștii, potrivit spuselor domnului Cernat, Poliția arădeană a ieșit întărită, fiind permanent sprijinită și încurajată de forurile superioare.

S.T.

PENTRU A TREZI CONȘTIINȚELE ADORMITE,

MUNCITORII DE LA S.C. UTA S.A. AU ORGANIZAT UN MARȘ URMAT DE MITING

*PESTE 3.000 PERSOANE AU FORMAT O COLOANĂ MAI LUNGĂ DE UN KILOMETRU

Așa după cum a fost anunțat, începînd cu orele 12, joi, a avut loc marșul organizat de Sindicatul SOLIDARITATEA 90 din cadrul S.C. UTA S.A. Scopul: de a sensibiliza opinia publică și toți factorii responsabili (președinție, Guvern, Parlament, FPS, etc.) asupra situației dezastruoase în care se află fabrica. Peste 3.000 persoane au format, pe străzile orașului, o coloană mai lungă de un kilometru. Coloana a ajuns în Piața Revoluției, unde a avut loc mitingul anunțat de organizatori. Au luat cuvîntul președintele sindicatului, dl. George Boicu, președintele sindicatului ROMTELECOM Arad, dl. Gheorghe Marinca, secretara

CNSLR-FRĂȚIA-U.J.S.L. Arad, doamna Maria Porumb și domnul Emil Ivan, expert de zonă cu probleme organizatorice în cadrul CNSLR-FRĂȚIA. Toți vorbitorii au accentuat profundele implicații economice și sociale pe care le implică eventuala oprire a UTA și au condamnat patronul, care este statul, prin intermediul FPS, de neimplicare în salvarea și recapitalizarea întreprinderii. S-au scandat lozinci: “Grevă generală!”, “Jos Guvernul!”, “Hoșii!” și “Să vină prefectul!”. Prefectul nu a venit, însă o delegație a urcat spre cabinetul său, pentru a-i înmîna oficial materiale privind natura protestului sindical și a-i cere

sprijinul pentru sensibilizarea Guvernului asupra situației de la Arad. A urcat și o parte a presei, căreia i-a fost refuzat de domnul prefect accesul la întîlnirea cu liderii sindicali. În urma întîlnirii, domnul Boicu a declarat că au fost înaintate materialele prefectului, care cunoaște bine situația de la UTA și a promis că va susține propunerile sindicatului.

La ora actuală, UTA are comenzi, însă nu există fonduri pentru demararea producției. Cu 2 miliarde de lei, ar putea fi salvată întreprinderea, banii putînd fi returnați în aproximativ 15 luni.

SORIN TROCAN □

“UN OM MARE, DAR ASTA RĂMÎNE DE VĂZUT”

(urmare din pag. 1)

-Domnule Terodor Mara, ce legătură s-a stabilit între Dacia Felix și Aris Arad? Cum și cine a promovat ideea stabilirii Daciei Felix în clădirea închiriată de către Aris Arad Facultății Vasile Goldiș și Fondului Proprietății Private Banat-Crișana? Se leagă oare cariera d-voastră în plină ascensiune cu PUNR-ul, și alegerile locale ... și postul de subprefect?

- Niciuna ! Chiar dacă am fost susținut de către PUNR, care este pe undeva și în spatele acestei băncii, am fost și am rămas independent. Probabil că, aceasta nu placenici de-oparte, nici de cealaltă, dar am spus că dacă va mai fi să mai ocup un post în administrație, mi-aș lua doar independența mea. Și oamenii să fie siguri că ce am în cap va fi și în practică. Dacă Strungul trăiește, trăiește datorită subsemnatului. Nu doar eu am fost solicitat (pentru Dacia Felix), au venit și la prefect. Noi sprijinim doar dacă sîntem în

măsură s-o facem. Vom trata cu ei, dacă va fi nevoie la fel ca și cu oricare altă bancă sau alt partener. - Oriunde fost promovată Dacia Felix, spațiul solicitat a fost ultracentral, și apoi dotată în modul cel mai corespunzător, occidental posibil. Curios este doar că în Arad solicitarea se referă direct la clădirea care este în patrimoniul Aris SA. Este o întimplare, sau aceasta are vreo explicație, domnule subprefect? - Nu avem spații, altceva nu le putem oferi. O bancă reprezintă pentru economia de piață un avantaj. Există o cerere, am luat cunoștință de ea. Eu am participat la ultima ședință a CIS-ului și a consiliului de administrație, fiind cunoscut ce am făcut pentru Strungul, iată persoana care a alergat prin București, pentru a aduce câteva milioane de la FPS... peste tot se afirmă: "și dumnealui ne sprijină în continuare." Noi vrem să sprijinim Strungul, dar nu să trăiască datorită unei băncii. Susțin treaba asta, că cine vrea să ia o parte din această clădire, părerea mea este:

"Domnilor, gândiți-vă dacă cineva vă dă o anumită sumă pentru partea acesta de clădire, puneți-o în discuție publică. Poate sînt unii care vă dau de 10-15 ori mai mult decît suma inițială. Ca să fiți siguri și mîine să nu regretați". Directorul însă mi-a spus: "Eu totuși nu aș înstrăina-o." Eu îi dau dreptate. Toate clădirile sînt noi și FPP-ul și Vasile Goldiș și banca și mai știu eu care vor să vină, doresc să obțină o clădire nouă. Altfel, ar trebui să investească sume enorme. Și apoi eu mă consider un om de cultură. Fac parte din Fundația Vasile Goldiș și sînt și asistent la facultate, și inima mea mea este în cultură, și o renaștere fără cultură nu este posibilă. Iar dacă, din punct de vedere comercial, afacerea nu este pentru ceea ce simt eu, ea fiind una pentru unii și alta pentru alții... O societate comercială trage într-un fel, FPP-ul în alt fel. Am spus: "Dacă se constituie Fundația cu Mara să nu se obțină nici un profit de pe urma activității mele." Dacă cineva peste ani va spune: *asta a*

fost un prost sau un om mare ... dar asta rămîne de văzut. Eu doresc binele pentru oamenii și populația Aradului.

- Ați îndeplinit fel de fel de funcții politice în cadrul Bazel de Aprovizionare Vagoane Arad: secretar cu probleme organizatorice, ați promovat schimbarea fostului director Pavel Mircea, ați fost lider de sindicat. Ce rol ați avut în greva de la Vagoane de acum trei ani ?

- Atunci am ridicat trei puncte revendicative ce se legau de legea 31 și legea 15, iar după trei ani încercăm să remitem pretenții la privatizare, la trecerea cu adevărat a proprietății de stat și acolo nu se făcuse nimic. Pentru toți ar fi trebuit ca legea să le fie felul. S-ar lucra în continuare cu și mai mare sorți de izbîndă, dar cu implicațiile FPP-ului și ale FPS-ului nu fac decît să întîrzie acțiunea de privatizare. Dacă s-ar acționa în continuare în cadrul sindicatelor după ideea mea, situația în fabrici ar fi fost alta. Liderii de sindicat ar trebui să aibe

o pregătire mai bună, juridică de exemplu. Această idee își avea menirea ei. Au ajuns șefii la sindicate cei cu gură mare, dar asta nu este o regulă.

*Contrariat, este greu de înțeles și să se pună întrebări la care nu se așteaptă neapărat un răspuns. Și tim doar că la Arad paralizarea a două-trei fabrici gigant creează o stare de stres, de depresiune, nouă tuturor ardelenilor și nu doar celor implicați direct. Cine-o dorește !? Cei ce ar dori o privatizare mai rapidă, pe alte căi decît cele agreate pînă acum, ce intenții au ? Sînt oare legături între sindicate și politică ? Oare cine au cei care au schimbat directorii capabili, ce rol au avut, pentru cine au făcut în acel moment aceste nefaste schimbări ? Cîți directori ați schimbat, domnilor sindicaliști de la Aris, oare nu vi-a fost de ajuns ? Oare nu ați băgat în seamă ascensiunea de la Floria SA ? Dă Doamne, minte românului în ceasul de pe urmă !

UN GEST “CULTURAL” CARE STUPEFIAZĂ

Semnale neliniștitoare venite zilele acestea din presă și de la radio trag semnalul de alarmă, în legătură cu posibila dispariție a revistei “Arca”, singura publicație literară comepitivă (recunoscută ca atare în cele mai exigente medii intelectuale), apărută la Arad, după deceniile de îngheț cultural. Un demers “benevolitor” al consilierului-șef D. Lăzărescu, echivalînd, după noi, cu o adevărată delatiune, care sistarea subvenției acordată revistei, din motive la care ne vom referi în cele ce urmează. Mîmînd practica democrației, dl. consilier trimite redactorului-șef, Vasile Dan, o adresă-rechizitoriu, un text infam și infamant distilînd resentimente abil camuflate, precum și o tendințozitate incriminatoare ce privilegiază din greu minciuna abjectă, falsul grosolan, demagogia. Veritabilă mostră de birocrație ultraconservatoare, el - textul - ar merita reprodus în extenso, spre delectarea cititorului, ce s-ar amuza, fără îndoială, de agramatismul cras și de țarababura ideatică în care se complăce și de care nu pare cîtuși de puțin complexat, autorul. Căutător tenace de noduri în papură și mare iubitor de fabulație, D.L. acuză revista de “atacuri de joasă condiție morală contra religiei și a Bisericii Ortodoxe Române”. Dincolo de neadevărul strigător

la cereri al acuzației (amendată chiar de Î. P.S.S. Timotei, episcop al Aradului ș.c.l., în ziarul “Timișoara”), trebuie remarcat caracterul lax, șubred al înșeși principiilor morale de care se călăuzește zelosul apărător al religiei. Pentru ca, în optica sa, atacurile se justifică, numai să nu fie “de joasă condiție morală”. Dar cine îi dă dreptul d-lui consilier să se erizeze în avocat pledant al bisericii ? Și oare dispune d-sa de competența necesară în acest scop ? Un alt mare păcat “săvîrșit” (cuvîntul aparține d-lui D.L.) de redactorul-șef și de oracii săi este de a fi “inițiat o politică de grup, ignorînd zone importante ale culturii locale.” Nu este greu să ghicim ce se ascunde în dosul acestor arhiuzate clișee frazeologice. E vorba de suspiciunea, tipic comunistă, față de orice asociere. Pe de-o parte. Pe de altă parte, transpare aversiunea față de intelectualul autentic, reflex al atitudinii totalitare de respingere a elitelor. În locul unei publicații cu o asemnea avengură, pe care orașul nostru o așteptase vreme de decenii, D.L., în calitate de persoană autorizată de la care pretindem, ne-ar fi hărăzit, pasă-mi-te, o foaie gen “cîntarea României”, o antologie de producțiuni ale diletanților ce asudă cu râvnă patriotică locală pe “piscurile țepeșe” ale culturii

de masă, cu gândul la consacrare. În locul deschiderii reale spre lumea civilizată a secolului XX, deschidere profesată de mari spirite ale acestei nații, ni se propune dezideratul meschin al cantonării în provincie și în provincialism, în “zonele de importanță ale culturii locale”. Și mai spune acuzatorul că revista “a săvîrșit multe erori în informarea cititorilor, situându-se mult (sic !) sub limita necesarei obiectivități științifice”. Să lăsăm la o parte bizazaria lexico-gramaticală, să nu luăm în seamă nici logica d-lui D.L., aflată și de astă dată în mare suferință și să-l întrebăm dacă, în calitatea ce o deține, i-a sprijinit cu ceva pe membrii redacției, dacă le-a întins omîna de ajutor sau dacă le-a oferit măcar un articol, fie și unul de critică științifică a greșelilor depistate de d-sa în paginile revistei. În fine, copilul neascultător care este, în viziunea d-lui consilier revista “Arca”, e tras de ureche cu o blîndețe aproape paternă, pentru vina de a fi “ignorant necesitățile metodologice organizatorice (sic!) ale Inspectoratului...” Nu ne putem abține să recunoaștem, în banalitatea calculată a formulării, tactica insidioasă a politrucului cultural, înțepat și cusurgiu, cu apetit demolator. Prins în “chingile mohorâtelor metodologii”, cum ar zice un

cunoscut critic contemporan, năbădăiosul nostru consilier agonizează în păcla deasă a conceptelor de fumale ideologiei totalitare, ce i-au nutrit din abundență ambițioasa tinerețe. Emițînd acest ucaz de cinovnic ferecat în arhivistică, tovarășul D.L. comite o imixtiune impardonabilă în afacerile literaturii, prin care încearcă, în maniera, binecunoscută, a activistului de partid, să reacrediteze atitudinea pontificală, șantajul și amenințarea ca metode în relațiile

cu scriitorii, mizînd pe intimidarea acestora, conștient că, în fața forței, cultura se retrage. Se dovedește, în acest fel, un ins lispit de fair-play și de onestitate, de grația și eleganța civilizată - și civilizatoare - a omului modern. Incapabil a pronunța judecăți de valoare, lispit de noblețe în decizie, se artă, în schimb, dispus la gesturi imunde, orpîlînd obștea scriitoricească, unde, în pofida veleitarismului său așîșat, nu va putea pătrunde niciodată. PETRU M. ARDELEAN □

ÎN ZILELE DE 13 ȘI 14 IANUARIE, LA ARAD,

FONDURILE PROPRIETĂȚII PRIVATE AU PUS LA PUNCT DEMARAREA PIETEI SECUNDARE A CERTIFICATELOR DE PROPRIETATE

DIN PĂCATE, REPREZENTANȚII FPP NR. 4 MUNTENIA AU STRĂLUCIT PRIN ABSENȚĂ

În zilele de 13 și 14 ianuarie, la sediul din Calea Victoriei, la care încă mai poate fi găsit FPP nr. 1 BANAT-CRIȘANA, a avut loc întrunirea la vîrf a reprezentanților Fondurilor Proprietății Private. Din motive, nis-a spus, obiective, cei de la FPP nr. 4 MUNTENIA nu au putut părăsi Bucureștiul, ceața nepermițînd avioanelor să facă legătura Capitalei cu Aradul. Însă, am fost asigurați, ei sînt în deplin consens cu participanții la reuniunea de la Arad în privința celor discutate și stabilite aici. Scopul principal al întrînirii a fost demararea acțiunilor pentru edificarea pieței secundare a certificatelor de proprietate. În acest sens, au mai fost invitați reprezentanți ai BANKPOST, ai BĂNCII AGRICOLE, ai POȘTEI, AGENȚIEI VALORILOR MOBILIARE și ai A.N.P.

Pentru lămurirea cititorilor, vom încerca în câteva cuvinte să explicăm ce este această "piață secundară a certificatelor de proprietate". După cum se știe, certificatele de proprietate de proprietate au cîte cinci certificate, aparținînd fiecare unuia dintre cele cinci FPP. Piața așazis primară presupune schimbarea carnetului pe acțiuni ale unei firme. Însă, la privatizarea firmelor mijlocii sau mari, apare necesitatea schimbării de certificate aparținînd unuia anume FPP, ceea ce implică faptul că doritorul trebuie să-și schimbăm cumva

cele patru certificate aparținînd celorlalte FPP cu certificatele ale FPP dorit. Menirea pieței secundare este tocmai de a permite asemenea schimburi, de certificate între Fonduri, la un anumit curs de schimb.

Piața secundară va avea regulile ei, cursul de schimb al certificatelor stabilindu-se de o *Comisie de Cotare* în urma analizei unei multitudini de factori. Fără a intra în amănunte tehnice, totul se va petrece asemenea cu fixingul bancar, cursul de schimb al certificatelor anunțîndu-se periodic în mijloacele de informare. Cei care vor opera pe această piață (dealieri și brokeri) vor fi atestați de A.V.M., așteptîndu-se o hotărîre de Guvern în acest sens. Pentru constituirea și funcționarea Comisiei de Cotare, s-au pus bazele Asociației ASEMCO, defînîndu-se ca fiind deschisă tuturor celor care vor să participe, în conformitate cu statutul.

Ce va fi de acum înainte? Se speră că Guvernul va da "undă verde" pentru definitivarea celor discutate la Arad. Șocul va fi resimțit, dacă totul va merge bine, de piața neagră a certificatelor de proprietate. Spre deosebire de aceasta, măsurile luate de FPP-uri vor da siguranța cetățeanului care apelează la structura constituită pentru această piață și a achiziționat în primul rînd certificate necontrafăcute, apoi că a fost servit în condiții optime la prețuri rezonabile și fundamentate. În rest, nu ne rămîne decît să așteptăm ce ne va aduce viitorul, pentru a vedea cîte din cele stabilite și sperate la Arad se vor împlini.

SORIN TROCAN □

45 DE ANI NE-AU ÎNDOBITOCIT CU AVANTAJELE COMUNISMULUI

***UNII MAI CONTINUĂ ȘI ASTĂZI**

În 45 de ani de dictatură comunistă, în România a domnit imoralitatea, jaful, crimele, fărădelegile, afacerile veroase, trădările, raptul, viața de trîntori. Dar cel mai grav este că ne-au intoxicat ideologic, ne-au falsificat istoria, ne-au făcut robi fără excepție pe principiul egalitarismului într-o țară a căror granițe au fost închise pentru români.

În 45 de ani de dictatură comunistă, stăpîni au fost oamenii Moscovei, analfabeții, cizmarii, aventurierii și acei ce pentru o mîină de arginți și-au vîndut sufletele.

Falsificatorii de istorie ne-au ascuns adevărul, ne-au ascuns valorile naționale, ne-au omorît intelectualitatea, ne-au omorît oamenii harnici înlocuindu-i cu stahanoviști. Acești impostori pentru care noțiunea este nemeritat de blîndă, sînt în realitate lepre și vînzători de țară. Își doreau aliați prin forță pe principiul că *cine nu-i cu noi, este împotriva noastră*. Pentru a justifica jugul rusesc au inventat *Stalin și poporul rus, libertate ne-au adus*. Stalin, cel mai mare călău al tuturor timpurilor.

Despre o perioadă istorică în care nația a suferit și a cunoscut din plin umilințele, să scrii între ghilimele "în 45 de ani de dictatură comunistă" ca și cînd aceasta n-ar fi existat, cum să o calificăm? Se mai scrie astăzi, citez... cînd în cele mai aspre vremuri fiecare a avut asigurat un minim necesar de hrană și condiții de existență (sic!). La pușcărie da, la fel la sate și orașe. Asta în vreme ce în tot "lagărul capitalist" ce cu plăcere îl denumeau - în putrefacție - se huzurea. La ei erau mașinile și benzina, valuta și mîncarea luată nu din ce ne prisosea nouă, ci din ce ni se cuvenea nouă. Adică să ne comparăm cu triburile africane, atunci cînd pînă la război eram cineva în Europa? Auzi domnule... un minim de hrană și condiții. În 45 de ani de dictatură comunistă n-am văzut un posesor de pașaport capitalist să facă bișniță pe piețele est-europene. Un spălător de geamuri din Basel, l-am cunoscut a venit în România cu ajutoare la volanul unei mașini, la care o familie cu trei lefegii nu îndrăzne să spere, în cei 45 de ani...

În 45 de ani de dictatură comunistă

am fost la coada Europei luptînd din greu cu albanezii pentru ocuparea penultimului loc, apoi cărora Dumnezeu ne-a dat sare, petrol, păduri și grîinare. Ce să zică atunci bunoară Olanda, ce nu are din toate astea, și luptă cu marea pentru fiecare petec de pămînt.

Din "Aradul permanent în istoria patriei" editată de comuniști în 1978 știm că pe vremea monarhiei aveam industrie ce producea avioane, autoturisme, aparate de radio, becuri, dar cîte nu produceam? Aveam cale ferată electrică cu care puțini se puteau lăuda. Stadiul actual, evoluția de atunci pînă astăzi este în regulă? Ne situăm noi acolo unde puteam fi, dacă nu era dictatura comunistă. Nu, categoric nu. Putem compara Coreea de Sud cu noi? Noi ținem minte nivelul coreenilor ce au venit la noi să învețe. Noi ne putem compara doar cu partea de nord, partea comunistă. Iată că, acum este momentul să spunem lucrurilor pe nume și să-i învățăm pe copiii noștri adevărul. Dacă nu o vom face noi, cine să o facă?

BUJOR BUDA □

ARTERM RA

anunță că începînd cu data de 24.01.1994 sediul va funcționa în str. Unirii nr. 19 (BAIA SĂNĂTĂȚII).
Începînd cu această dată noile numere de telefon sînt: 17840,17841,17842,18122.

Meditez matematică. Telefon: 13794.

PL '93 afirmă, la o conferință de presă

REFUZUL DE COLABORARE A PUTERII CU OPOZIȚIA

PL '93 făcînd parte din divizata și agitata mișcare liberală, a ținut o foarte calmă conferință de presă. Subiectele abordate au cuprins o largă arie de probleme, începînd cu unificarea mișcării liberale și terminînd cu aspecte din cotidianul orașului și a județului. Referitor la unificarea mișcării liberale, poziția organizației locale nu diferă cu nimic de poziția Comitetului Director al PL '93, larg și cuprinzător difuzată prin mass-media.

*După revenirea prefectului Crăciun Avram s-au făcut promisiuni și "s-au luat angajamente ferme" că vor fi scoase la iveală cazurile de corupție, inclusiv cu măsuri de eradicare. Aceste aspecte completează nefericit o lungă listă de promisiuni deșarte și neonorate. Strădania ziarelor de a afla noutăți, se rezumă la comunicatele poliției, unde cazurile de furturi de găini, de biciclete și din autoturisme abundă. Cum este vorba de milioane și de afaceri cu "implicații", cum toți adoptă poziția "nici unsturoi n-a

mîncat..."

* Din cauza proastei administrării și ce a fost bun s-a stricat, și ce a produs pînă-n 1989, astăzi produce o infimă parte. Ori nu produce nimic. Acesta este cazul unuia dintre cele mai mari bazine de producția mărului din țară, Ferma Barațca. Japonezii ne-au contactat și ne asigură o piață sigură pentru vînzarea concentratului de mere. Ei ne asigură și utilajele la nivelul tehnicii actuale, dar... vor să facă contract cu un particular, cu statul nu, deoarece nu prezintă suficiente garanții. Înainte nu am vrut să ne vindem țara, acum vrem, dar nimeni nu se înghesuie să ne cumpere. Barațca produce anual cca. 30.000 kg mere în anii cu condiții medii, cantitatea tentantă pentru investitori. Acolo există o dotare de multe milioane pentru valorificarea și depozitare, nefolosită complet, dovada sutele de kilograme ce stau atîrnate în pomi.

* Cînd s-a instalat comunismul, în 1945, urgent au fost de averti; cei ce le aveau. "Ghilotina revoluției" a

tîiat în carne vie. După 1989, culmea toți "bogații comunismului, cu averi adunate nemeritat și prin jefuirea resurselor țării, înșelînd credința populației, au rămas c-au furat. Astăzi sînt primii naștri capitaliști. "Deci, "ghilotiina revoluției" s-a tocit.

*Grevele ce se anunță sînt justificate deoarece guvernul nu acordă atenția cuvenită revendicărilor. După PL '93 grevele nu au un caracter politic.

*Bineînțeles premeditate au fost acțiunile guvernanților de pînă acum de-a-i determina pe țărani să regrete dorința lor de a fi proprietarii pămîntului propriu. În această situație PL '93 propune ca în Parlament să se voteze o lege prin care impozitul agricol să se plătească în anul 1999 sau la 3 ani de la primirea titlului de proprietari. Datorită refuzului de colaborare a Puterii cu opoziția, nenumărate idei valoroase se vor pierde în van. Necesitatea realizării unei noi majorități parlamentare a fost subliniată și cu această ocazie.

BUJOR BUDA □

COMUNICAT

În legătură cu reportajul difuzat în data de 19.01.1994 în cadrul emisiunii ACTUALITĂȚI cu privire la afilierea unui sindicat de la SC ARIS SA Arad, la Federația UNIREA din Cartel Alfa vă rugăm să precizați următoarele:

În cadrul SC ARIS SA există două sindicate și anume: Sindicatul Liber cu un număr de 1500 membri și Sindicatul Solidaritatea. Precizăm că SC ARIS SA în momentul de față are 2.000 salariați din care 190 salariați nu fac parte din nici un sindicat.

Sindicatul afiliat la Federația UNIREA, Cartel Alfa este Sindicatul Solidaritatea.

Sindicatul Liber ARIS este afiliat la FEDERAȚIA LUCRĂTORILOR ÎN METAL "HENRI COANDĂ" (președinte Gheorghe Ghimeș), afiliat la FEDERAȚIA INTERNAȚIONALĂ A LUCRĂTORILOR ÎN METAL cu sediul la Geneva.

Pentru informarea opiniei publice locale dăm acest comunicat.
LIDER SINDICATUL LIBER ARIS,
Inginer Lacsan Ștefan

Redacția ziarului ȘTIREA urează domnului deputat
EMIL PUTIN

multă sănătate și un călduros
La Mulți Ani!

Redacția ziarului ȘTIREA îi urează
noului membru al familiei Stuparu,
"Bine ai venit printre
noi!"

Cu o tematică exclusivă s-a ținut în 14 ianuarie a.c.

CONFERINȚA DE PRESĂ LA PRIMĂRIE

Tematica: Locuințele din fondul de stat.

Au participat dl. primar Moiescu, reprezentanți ai Spațiului Locativ, ziaristi, lideri de sindicat, televiziunea locală, Radio Timișoara și dl. Ștefan Tabuia.

Conferința s-a organizat din dorința Primăriei de a clarifica unele probleme semnificate în presă, ținând de repartizarea și administrarea fondului de locuințe de stat. În realitate temele discutate s-au înmulțit, analizându-se suplimentar depozitarea și repartizarea ajutoarelor, precum și durerea d-lui Tabuia legată de cei 30.000 mp din Vlaicu. Prin transparența în care au ținut să prezinte faptele, reprezentanții Primăriei și sindicatele au realizat un reușit exercițiu de democrație.

Faptul că dl. Ștefan Tabuia a tăbărit asupra d-lui primar Moiescu ("Hai la lupta cea mare") a reprezentat o răfuială personală, sau în realitate asistăm la continuarea disputei - "Adevărul - Moiescu"? Greu de precizat.

Deci să începem cu enumerarea problemelor, pe scurt:

- Serviciul Spațiu Locativ a prezentat participanților la conferință, lista locuințelor repartizate. Printre adresele dezvăluite de către dl. Tabuia figurează, spre exemplu, adrese inexistente ca aceea din Faleză Sud, bl. C4 ap. 11, când pe scară sînt doar 10 apartamente, sau str. Minervei nr. 30 unde locatarii au contract valabil din 1989, sau în fine Ineului nr. 8, locuință ce nu figurează în evidențe.

- La nenumărate articole publicate de "Adevărul", Primăria a prezentat de fiecare dată, în cadrul dreptului la replică, răspunsurile cuvenite. În afară de unul, celelalte n-au văzut lumina tiparului.

- În Consiliul Municipal a fost aprobată Hotărîrea nr. 15 (tocmai în ședința condusă de dl. consilier Crăsnic Ion) cuprinzînd cu

exactitate metodologia de repartizare a locuințelor.

- S-a demonstrat că nu primarul repartizează locuințele ci Comisia respectivă, din care fac parte și reprezentanți ai sindicatelor. Fondurile și destinațiile locuințelor sînt aprobate în ședințele de Consiliu, conform metodologiei aprobate.

În acest sens, dl. Moiescu nu putea hotărî singur, asemenea rezolvării nefiind valabile. Nu este rezolvată "scurgerea de informații" din Primărie, deoarece din motive ce numerită să le enumerăm, s-au difuzat situații incomplet rezolvate, sau eronat prezentate.

- Cazul "Tabuia și cei 30.000 mp" nu fac parte din tematica pusă în discuție. Nu fac parte

s-a căutat, degeaba.

- Fondul de locuințe repartizat Primăriei, acesta apoi repartizat la întreprinderi, devine pe zi ce trece tot mai mic și metoda mai anacronică. La întreprinderi particulare se dau? Ce-a mai rămas din "falnicele întreprinderi"? Cam un sfert, cu tendință de continuă scădere.

- Cazurile de extremă urgență s-au repartizat tot prin Comisie. Da, au apărut asemenea situații ce inițial nu au fost trecute pe linia de prioritate, iar rezolvarea lor a fost în consens cu aceiași comisii.

- În conferința de presă cei mai autorizați susținători ai modului de repartizare a locuințelor au fost cei doi lideri sindicali, respectiv Al. Ionescu de la

anual. Astăzi, prin terminările blocurilor restante, se pun la dispoziție 150-200 locuințe, în vreme ce sînt 14.000 cereri înregistrate.

- În țări vecine, în țările capitaliste sînt complet alte sisteme de rezolvare a situației locuințelor. Nicăieri, ca la noi, cu cît s-a construit cu atît cerințele sînt sporite.

S-a răspuns satisfăcător și cuprinzător la toate întrebările puse.

Referitor la ajutoare, oslăbiciune a d-lui Tabuia, chestiune în care se înregistrează cei mai mulți "specialiști", după modul de gestionare și de depozitare nu sînt suspiciuni. Cam atît despre conferință.

În continuare consider că este

favoarea ultimului. A rămas înclinat mult timp, adresîndu-i d-lui Moiescu jigniri peste jigniri și critici peste critici. Fiind înclinat l-a luat și pe dl. Dan Ivan sub aripa-i ocrotitoare. Fantastic ce de calități aveau pe vremea aceea domni Dragomir și Ivan, în antiteză cu dl. Moiescu, ce a rămas pentru "Adevărul" același "păcătos", dar iubit de majoritatea cetățenilor Aradului. De atunci, asta ca să subliniem o anumită obiectivitate, cei doi au fost alăturați d-lui Moiescu și făcuți una cu pămîntul. Culmea este că cei doi au rămas consecvenți partidelor ce i-au lansat, respectiv FSN.

Pînă unde a mers adulația ziarului, pentru unul din cei doi, iată în continuare un caz:

Pentru ca domnul Dragomir să reușească în alegeri, s-a apucat să declare fel de fel de neadevăruri la adresa opoziției, a d-lui Darida în special, iar ziarul s-a grăbit să publice totul fără să verifice. După alegeri, normal, totul a fost dezmințit, cu scuzele de rigoare. Noroc că n-a ținut calomnia.

Referitor la denigrări, vă amintiți cum de năpăstuită opoziția?

Despre comunism nu s-a spus nimic, poate doar doar revine cu ... fața umană. Pînă și agricultoarea, telespectatoarea, și licențiată din Hălmăgel a fost găzduită în coloanele ziarului cu un atac frontal la adresa PNT-CD-ului local. Ce s-a pornit împotriva d-lui Moiescu nu reprezintă un lucru singular și neobișnuit. Se poartă și astăzi. Este vechea metoda, își trage seva din trecutul de luptă glorios, cînd Maniu și Brătianu erau "vînzători de țară".

Despre ajutoare, la fel. Prin ianuarie '90 erau atacați acei ce încercau să facă ordine în ajutoare, să le gestioneze, să le distribuie cu evidente pe "tabele și tabeleșe". Să nu se uite, voi mai reveni, tema este de o acută actualitate.

BUJOR BUDA

verifice. După alegeri, normal,

De-am fi primit și noi 18.153 mp. de teren de la primărie ...

nici cele 5 dosare ce Prefectura l-a înaintat să fie judecate contra primarului. Întîi să se pronunțe Justiția, pe urmă ...

- Presa a cerut să se prezinte măcar un caz ce a fost repartizat de dl. Moiescu, fără comisii. Nu s-a putut prezenta. Cu lumina

CNSRL "Frăția" și L. Zomoniță, vicepreședinte la OSLA și membrii în comisiile de repartizare a locuințelor.

- Cu ani în urmă se puneau la dispoziția Primăriei pentru a fi repartizate 2-3.000 locuințe

momentul să ne reamintim împreună de unele momente premergătoare situației actuale de denigrare a primarului. Astfel: În trecutul nu prea îndepărtat, înainte de alegeri, în disputa d-lui Moiescu cu dl. Dragomir, ziarul "Adevărul" s-a înclinat în

Academia de Muzică GHEORGHE DIMA din Cluj-Napoca, str. I.C. Brătianu 25, tel. 95.111241-fax.. 95.193879, solicită prezența tuturor absolvenților la festivitățile prilejuite de aniversarea a 75 de ani de existență, ce se vor deschide în 25 aug. 1994- în sala Studio a Academiei- la ora 10, încheindu-se în 1 sept.

Confirmările sînt așteptate pînă la 1 iunie 1994, pe adresa Academiei. Alte telefoane: 95.191241-193879-

INVITAȚIE

115208. Bani se depun în contul nr. 45.36.6.23.1 B.C.R. Cluj, în lei, și

nr. 47.12.4.16.62 B.C.R.E. în valută.

Absolvenții, indiferent de vîrstă, sînt rugați să contribuie la realizarea unui volum omagial-aniversar cu diferite materiale, scrieri, documente.

Rector Prof. univ. ALEXANDRU FĂRCAȘ

ANUNȚ

Formația de muzică populară condusă de FELICIAN CRISTEA - solist vocal- LUCIAN CRIȘAN, va fi prezent la "BALUL DE SÎMBĂTĂ SEARA" - în data de 22 ianuarie 1994, orele 20,00 la Căminul Cultural "Unirea" din Șagu, în data de 29 ianuarie 1994, orele 19,00 la Căminul Cultural din Hunedoara-Timișana; iar în data de 5 februarie 1994, orele 18,00 la

Căminul Cultural din Firiteaz. Invitat de onoare a seriilor de bal, din aceste localități, va fi doamna a cîntecului popular din zona Aradului, și nu numai, FLORICA MUREȘAN. Cîntecul său va încălzi și lumina sufletele celor care vor avea minunatul prilej și bucurie de a o întîlni și a o asculta. Vă așteptăm cu drag.

CONFERINȚĂ DE PRESĂ LA CONSILIUL JUDEȚEAN

BILETELE PENTRU TRANSPORTUL ÎN COMUN SE VOR SCUMPI DE LA 60 LEI LA 90 LEI PENTRU O CĂLĂTORIE

Luni, 17 ianuarie, în Sala 63 a Consiliului Județean a avut loc o conferință de presă. În fața ziaristilor, domni vicepreședinți **Achim Alexa și Petre Barbu și doamna arh. Elena Copaci**, directoare adjunctă, au comunicat despre problemele abordate la ședința Delegației Permanente din data de 14 ianuarie.

Am aflat că a fost aprobat noul tarif pentru energia termică, dar fără a afecta populația. Însă, o măsură cu impact sigur asupra arădenilor este hotărârea de majorare a costului biletelor pentru transportul în comun. Astfel, o călătorie cu tramvaiul sau autobuzul în oraș, începând cu 1 februarie, va costa 90 de lei, în loc de 60 cât este în prezent. Am fost asigurați că, în curând, vor urma alte majorări, datorate sporirii prețului carburanților, energiei electrice și pieselor de schimb. S-a propus chiar adoptarea unei cifre "rotunde" (100 lei), însă în final s-a ajuns la concluzia că pentru actuala treaptă de majorare, cei 90 lei ajung. Deci, din 1 februarie 1994, costul unui bilet cu două călătorii va fi de 180 lei. Implicit, s-au scumpit și abonamentele, de la 1800 lei la 2700 lei, rămânând valabile în schimb reducerile pentru acele categorii de populație prevăzute de lege. Regia de termoficare ARTERM, calul de bătaie al "unei anumite

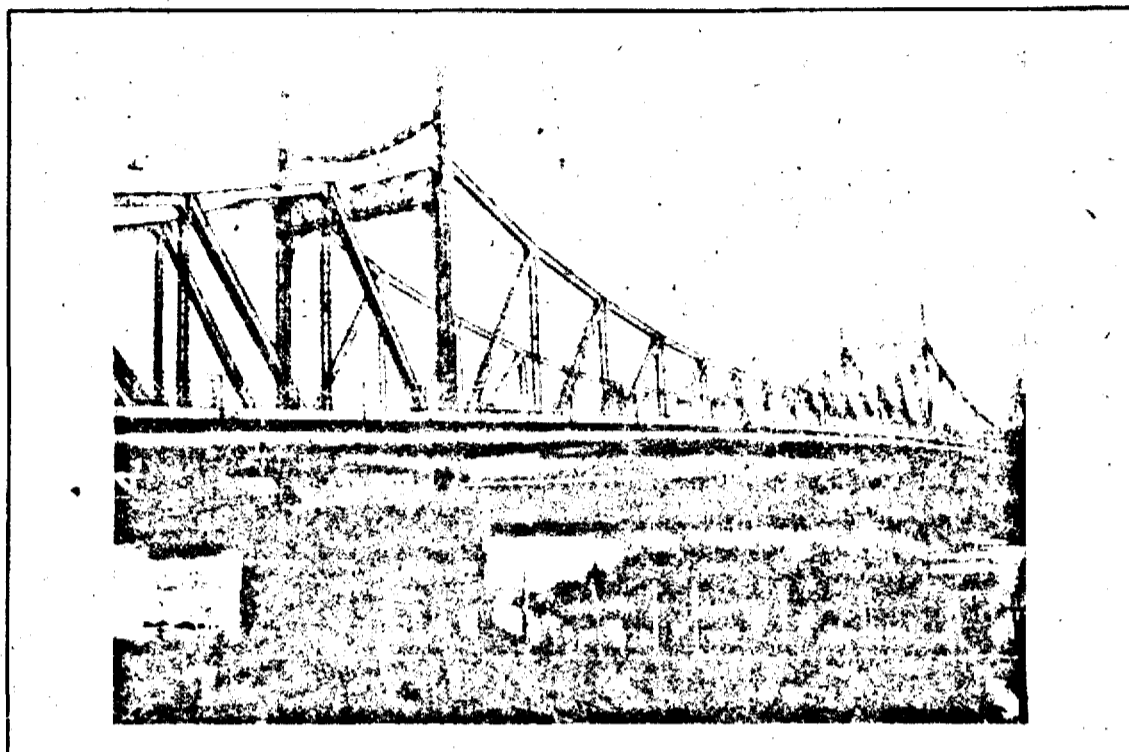
părții presei" (expresia aparține colegului Valentin Gros de la ziarul ADEVĂRUL de Arad), are datorii față de RENEL care

Câmpan, asociațiile debitoare nu au plătit în proporție de 60 % din cauza propagandei ULALA în acea parte a presei de care am

în clipa de față, sînt demarate lucrări de remediere și consolidare, însă este nevoie de un studiu tehnic, pentru a se

Județean pentru Cultură a cerut sprijin pentru studiul tuturor clădirilor vechi ce aparțin patrimoniului arhitectonic al orașului și găsirea surselor de finanțare pentru renovarea lor (Teatrul Vechi, Biblioteca, etc.). Au mai fost discutate chestiuni de rutină ale activității curente a Delegației Permanente: referate pentru stabilirea și evaluarea terenului aflate în patrimoniul unor societăți comerciale, aprobări de autorizații de construcție, etc. S-a aprobat și protocolul încheiat între Consiliile Județene Arad, Caraș-Severin, Dolj, Gorj, Hunedoara, Mehedinți, Timiș, Vâlcea la sfîrșitul anului trecut.

În timpul conferinței de presă, a sosit pe masa gazdelor o adresă a Federației Române de Baschet, prin care se cere sprijinul Consiliului Județean în vederea organizării în bune condiții la Arad a Grupei B a Campionatului European de Baschet pentru seniore (Challenge Round), care va avea loc între 18-22 mai a.c., cu participarea naționalelor României, Olandei, Poloniei, Ucrainei, Rusiei și Sloveniei. S-a făcut apel la presă pentru popularizarea acestui eveniment sportiv, în scopul găsirii de sponsori dispuși să contribuie la reușita acestei acțiuni, cel puțin la nivelul de reușită al turneului de anul trecut.

Un pod care așteaptă banii care să-i redea siguranța

depășesc un miliard de lei. Dacă aceste datorii nu vor fi achitate pînă la 31 ianuarie, RENEL va sista aprovizionarea ARTERM cu energie termică, orașul Arad rămînînd fără căldură și apă caldă. O mare parte a datoriei ARTERM-ului aparține asociațiilor de locatari restante cu plata consumului de apă caldă și căldură. După opinia domnului director al ARTERM, Doru

mai amintit și doar în proporție de 40 % incapacității de plată a cetățenilor.

Un spațiu mai vast al conferinței de presă l-a ocupat problema Palatului Cultural. Doamna arh. Elena Copaci a prezentat pe scurt situația: în anii din urmă, nu s-au/găsit, din diverse motive, banii necesari pentru reparațiile curente, ceea ce a dus la degradarea continuă a clădirii.

cunoaște starea exactă a clădirii. Estimativ, din cîte se cunoaște acum, prețul total al renovării s-ar situa la peste un miliard de lei (la prețurile actuale). Studiul tehnic va fi efectuat de institutul PROIECT Arad și de URBAN PROIECT din București. S-a propus ca lucrările să se desfășoare pe etape, începînd cu fațada, acoperișul, etc. În paralel cu Palatul Cultural, Inspectoratul

EVENIMENT MEMORABIL SÎMBĂȚĂ, 15 IANUARIE, LA GURAHONȚ

ÎN PREZENȚA PROCURORULUI GENERAL AL ROMÂNIEI ȘI A ALTOR PERSONALITĂȚI, AU FOST INAUGURATE JUDECĂTORIA, PARCHETUL ȘI NOTARIATUL FESTIVITATEA S-A TRANSFORMAT ÎNTR-O ADEVĂRATĂ SĂRBĂTOARE A ȚĂRII MOȘILOR

Sîmbătă, 15 ianuarie, în localitatea Gurahonț a avut loc un eveniment memorabil. În prezența numeroase oficialități, în frunte cu procurorul general al României, dl. Vasile Manea Drăgulin, a avut loc inaugurarea, în conformitate cu prevederile noii legi de organizare judecătorească, a Judecătoriei, Parchetului și Notariatului, ceea ce pentru comună constituie în România o premieră absolută. Alături de procurorul general, au fost de față, într-o enumerare care nu poate fi completă, prefectii Aradului și Albei, președintele Curții de Apel din Timișoara, procurorul șef al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel, președinții Tribunalelor din Arad, Timișoara, Reșița, Cluj, un director din Ministerul

Justiției, parlamentari arădeni, primari ai localităților din zonă și mulți, mulți alții domnici să asiste la acest moment festiv. Un sobor de preoți, în frunte cu Prea Sfinția Sa Timotei Scvicu, episcop al Aradului, a ținut o slujbă de sfințire. Au luat cuvîntul, printre alții, prefectul Aradului, dl. ing.ec. Avram Crăciun, domnul deputat Emil Putin, primarul Gurahonțului, domnul Gheorghe Florea și, în final, procurorul general al României, domnul Vasile Manea Drăgulin. Din cuvîntările invitaților, a reieșit faptul că aceste așezăminte ale Justiției se află, în plină Țară a Moșilor, la ele acasă. Avram Iancu, personaj sînt pe acele meleaguri pentru toți cei care simt și trăiesc românește, a fost mereu prezent

în cuvintele vorbitorilor. Ziua s-a sfîrșit la Moneasa, unde peste două sute cincizeci de invitați au luat parte la recepția și masa festivă oferite de organizatori. În programul serii, un loc aparte l-a avut formația "Rapsozii Zărandului", care printr-un repertoriu de cîntece patriotice, a reușit să ridice toată sala în picioare. Melodiile au fost reluate în cor de cei prezenți, dînd din plin senzația că asistăm la o adevărată sărbătoare a Țării Moșilor. A fost, sîntem convinși, o priveliște inedită și plină de învătăminte pentru domnul Vasile Manea Drăgulin, procurorul general al țării. Organizarea a fost ireproșabilă (mai puțin unele mici disfuncționalități, care însă nu se pot reproșa organizatorilor).

Domnul Ioan Trifa, președintele Tribunalului Arad, a fost mereu și oriunde era nevoie de domnia sa, fiind un adevărat amfitrion, completat perfect de domnul George Vlăi, prim-procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul Arad. Întrebat despre scopul prezenței sale la Gurahonț, domnul Manea Drăgulin a afirmat că și-a impus obligația de a fi de față la inaugurarea fiecărui Parchet, ca urmare a aplicării prevederilor noii legi de organizare judecătorească. Dacă motive independente de voința sa îl vor împiedica să fie de față personal la asemenea evenimente (următorul va avea loc la Sînnicolaul Mare, în județul Timiș), va delega pe cineva care să reprezinte Ministerul Public.

Nu putem încheia fără să facem observația că, la fel ca la alte manifestări ale sfîrșitului săptămînii trecute, Guvernul a marginalizat oarecum festivitatea de la Gurahonț. Cum afirma o personalitate a Aradului, "Noroc că a venit procurorul general, pentru a salva situația". A fost așteptat ministrul Justiției, însă pretextînd o ședință de Guvern, acesta a lipsit. Cu toate că a fost reprezentat de un director din Minister, considerăm că ar fi fost nimerit să găsească cumva o posibilitate să vină și domnia sa.

Pagină realizată de
SORIN TROCAN □

KGB-ul ȘI EDUCAȚIA PATRIOTICĂ LA ROMÂNI

Oricum am lua-o, istoria trebuie să însemne adevăr.

În trecutul omenirii găsim foarte multe întâmplări urâte, deseori cutremurătoare, filonul celor bune părând firav, mereu rupt brutal. Totuși, omenirea a progresat, binele învingând treptat, cu toate că lumea pare a nu fi învățat nimic din cele trecute. De fapt, puțini sunt preocupate în cunoașterea istoriei patriei, cu atât mai puțin a celei a lumii. Fenomenul pornește de la dezinteresul oamenilor pentru prezent. Este normal ca trecutul să fie și mai puțin cunoscut. Chestiunea se reduce la comoditate și egoism. În Clujul anilor 50 a existat un profesor, la fostul Liceu 4, care a îndrăznit să spună elevilor adevărul legat de contribuția României în războiul ruso-turc din 1877- devenit Războiul nostru de Independență. Profesorul a fost înlăturat de la catedră, cunoscând omenia comunistă după gratii. Gestul lui părea atunci un act temerar, inutil. Totuși, cazul a fost cunoscut, și a dat și altora de gândit. Lingăilor, lașilor, de a nu-i urma exemplul, altora de a găsi mijloacele de a propaga adevărul.

O dovadă că adevărul învinge, a fost apariția personajului principal- domnitorul, iar mai târziu Regele României, Carol I- în serialul TV, prezentat în plină epocă ceaușistă.

Exemple de deturnare a adevărului istoric sînt foarte numeroase.

Să dăm din nou cuvîntul lui Ion Mihai Pacepa, care în **M O Ș T E N I R E A KREMLINULUI** are un capitol (5), intitulat chiar Falsificarea istoriei.

Tradiția sovietică de a asasina pe șefii poliției politice (din cei opt, doar F. Dzerjinski- creatorul înfiorătoarei CEKA- a avut o moarte naturală) a fost inspirată și comunistilor est-europeni. Avantajul consta în descotorosirea de martori incomozi, și mutarea răspunderii pentru teroarea roșie de pe umerii sistemului, pe al călăilor săi.

Laszlo Rajk, ministru ungar de interne, a fost spînzurat ca agent capitalist, adjunctul său - care știa ce-l așteaptă - și-a ucis familia și apoi și-a pus capăt zilelor. Teohari Georgescu, șeful Securității și Miliției române, a fost arestat în 1952, iar al cel al RDG-ului ceva mai târziu.

Lucrețiu Pătrășcanu, ministru comunst al justiției a fost arestat

în 1948. Fiu al unui moșier și scriitor de marcă, cu studii în Franța și Germania, a devenit unul dintre fondatorii PCR. El prefera argumentul în locul forței, calea parlamentară în locul revoluției sîngeroase. În 1931 Pătrășcanu era unul dintre primii comuniști aleși în Parlamentul României.

Cu toate că era adept al filozofiei lui Blaga- deci naționalist - rudă cu mareșalul Curții Regale și colaborase cu Regele Mihai în realizarea actului de la 23 August, Pătrășcanu s-a pus în serviciul bolșevismului sovietic. Între multiplele sarcini primite era și aceea de a cosmetiza platforma program a Moscovei - un ghid pentru țările satelite - într-o "excitantă declarație a drepturilor omului". Platforma Frontului Național Democrat a fost publicată în 1944, rod al talentului scriitoricesc al lui Pătrășcanu. Tot el va promulga "Legea pentru pedepsirea criminalilor de război" semnată de Rege în 18 ianuarie 1945. Această lege va fi folosită de către comuniști pentru a "purifica" armata, poliția, poliția secretă, iar procesul din 26 iulie 1945 va fi primul proces înscenat de către comuniști în România.

Cînd a apărut în Știința un articol consacrat procesului în care se vorbea de planurile ofițerilor români de a provoca un război civil, de a declanșa un conflict între URSS și cele 3 puteri apusene, Pătrășcanu i-a spus lui Gheorghiu Dej: "Și un copil de țîță rîde de-o asemenea trăznaie". Cu toate că a fost de acord cu continuarea procesului garnisit cu bătăi crunte și martori falși, a spus: "Asta ne va discredita în fața Apusului".

Ziarul Știința publicînd minciuni gogonate despre "crimele" comise de acuzați, a reușit să determine muncitorimea să iasă în stradă și să ceară "moartea criminalilor". Tot Pătrășcanu a fost și aranjorul alegerilor din 1946, începînd cu noua lege electorală și complicatelor instrucțiuni, care au permis fraude. Astfel, tatăl lui Pacepa - prieten al ministrului - a reușit să voteze de 16 ori într-o singură zi și simultan să fie președinte al comisiei de numărare a voturilor în 3 centre de votare, de unde și rezultatele de 78,86% din voturi pentru "Frontul creat de Moscova". La ordinul lui Vișinski și Fedicikin, Pătrășcanu l-a ajutat pe Pantiușa să înceneze fuga lui Ion Mihalache și a cîtorva

colaboratori. Cînd Știința a relatat că Poliția este în posesia unor probe zdrobitoare, că PNT este aservit spionajului apusean, Pătrășcanu i-ar fi zis lui Dej: "Asta-i falsificarea istoriei", ca cel mai mare partid al țării, cu rol primordial în crearea Unirii Mari în 1918, să fie prezentat ca o "oficină de spionaj". În iulie 1947 PNT a fost scos în afara legii, ziarul Dreptatea intezis. În 12 noiembrie 1947, Iuliu Maniu și colaboratorii săi au fost condamnați la ani grei de muncă silnică.

Pentru că Pătrășcanu afirmase, în fața studențimii din Cluj că: "Mai întîi sînt român și apoi comunist", pentru că afirmase că partenerii sovietici spoliază bogățiile României, încetinind progresul către comunism, a devenit indezirabil. Făcuse eforturi de a da o tentă legală fărâdelegilor guvernului instalat de Moscova, dar cînd Pantiușa a cerut revocarea cetățeniei Regelui detronat cu forța, ca și aște unui număr de 34 de colaboratori, abia trecuți peste hotare, ca fiind spioni, Pătrășcanu l-a acuzat în fața lui Dej pe Pantiușa că rescrie istoria României. Regele Mihai - a susținut Pătrășcanu - era un partit care a jucat rolul principal în procesul de scoatere a României din războiul antisovietic. Acțiunile lui au fost atât de temerare și eficace, încît el și generalul Eisenhower au fost singurele persoane nesovietice, cărora Moscova le-a conferit Ordinul Victoria, iar conducerea PCR a asista la ceremonia în care mareșalul Tebuhin i-a oferit Regelui două ordine din partea lui Stalin, în semn al înaltei sale aprecieri.

În 20 februarie 1948, Consiliul de Stat al României a anulat cetățenia Regelui Mihai. În 23 februarie Teohari Georgescu îl acuză public pe Pătrășcanu de a fi deviat de la linia partidului, iar Pantiușa personal, l-a arestat în 28 aprilie. După 6 ani de la arestare, în 6 aprilie 1954, Pătrășcanu a fost judecat de Tribunalul Militar al Municipiciului București. Acuzat ca fascist, agent al Siguranței, spion, anticomunist, a fost condamnat la moarte.

Condamnatul a reușit să se facă auzit: "Asasinilor! Istoria o să vă pună aici, în boxa asta! Pe voi și pe stăpîniții voștri. slugoilor! Asasinilor!"

TRANSILVANIA, INIMĂ A ROMÂNIEI

În textul din nr. trecut citiți în rd. 23 "redactarea diplomelor" nu a "dilemelor". În rîndul 7 de jos, să se citească "Bulci", nu "Buxl".

1233, nov. 14 Menționarea românilor ("Walati") în episcopatul cumanilor, unde erau majoritari, avînd o ierarhie bisericească de rit ortodox, care luptă pentru păstrarea individualității spirituale în fața propagandei catolice. În 1235 papa Grigore al IX-lea cere episcopatului cumanilor să combată "schismaticii" (ortodocșii) prin predici.

1238. Regele Bela al IV-lea donează cavalerilor ioaniți lîngă Mureș două pluguri de pămînt arabil (un plug regal era egal cu 120-150 iugăre).

Agricultura vremii era dezvoltată. Erarăspîndit sistemul sălașelor. Se cultiva grîu, orz, ovăz, mei și hrișcă, in, cînepă. Se dezvoltă și grădinăritul, cultivîndu-se ceapă, varză, zarzavaturi, mazăre și linte.

1241. **Marea invazie tătară.** O parte din armata tătară, aflată în acel moment în Polonia, se împarte în trei corpuri și atacă teritoriul românesc: un corp condus de Kadan și Buri devastează nordul Moldovei, trece munții Carpați (31 mart), ocupă și distruge Rodna (1 apr), Bistrița (22 apr), Dej, Cluj, Zalău, Oradea (începutul lui mai), etc. Al doilea corp condus de Bochetor- trece Siretul și pradă sudul Moldovei, pătrunzînd în Transilvania

prin pasul Oituz, ocupă Brașovul (31 marie), Sibiu (11 apr.), Sebeșul, etc. Al treilea corp, condus de Bujdek, pradă Muntenia și pătrunde în Banat, pe la Severin. Invazia tătarilor și instituirea dominației lor politice în Moldova și Muntenia, precum și numeroasele incursiuni prădalnice în Transilvania, au avut efect negativ asupra dezvoltării românești, în schimb au oprit expansiunea ungară dincolo de Carpați.

Din "Cîntecul de jale" al lui Rogerius reiese că populația din părțile celor două Crișuri s-a organizat sub conducerea cnejilor români autonomi, avînd o fortificație puternică la Nădab, apărată de către voievodul din

Adea. Același Rogerius amintește de "magna villa Pereg", care alături de Pîncota și Gașa trecea drept o localitate rurală mare.

Comitele Aradului, Saul, în fruntea unor cete, recrutate în grabă pe teritoriul județului s-au îndreptat către pusta Muhi, unde regatul ungar încerca să stăvilească oștile tătarilor. Prepozitul Albert al Aradului și cel al Cenadului, însoțind regina și pe prințul Ștefan, au părăsit Aradul, plecînd în Austria. Orădenii, fugiți din calea tătarilor lui Cadan, căutînd azil în pădurile și mlaștinele de la Nădab, Adea, Sepreuş, Cinteii, împreună cu locuitorii din nordul județului au găsit un loc ferit între Crișul Alb, Teuz și Crișul Negru, unde ducea doar un singur drum denumit drumul lui Traian. Tătarii urmăritori iau drumul Aradului și Cenadului, pustiind totul în cale. Rezistența organizată de localnici în jurul întăriturilor de la Tămașda cedează după lupte grele. Cei ce se organizaseră cu șanțuri improvizate la Nădab fug de mulțimea tătarilor pe insulă între Teuz și Crișul Alb, unde își găsise adăpost și canonicul Rogerius din Oradea. Înconjurați de asediatorii rezistenței au trebuit să se predea. Cei scăpați s-au refugiat în regiunea mlaștinilor. După trei zile de jaf, oastea hanului Cadan a cucerit castrul Zărandului, îndreptîndu-se spre Arad și Cenad. Călugării de la Igrîș s-au predat, dar mănăstirea și centrul episcopatului de la Cenad au fost incendiate. Populația din 70 de sate s-au adunat în spatele șanțurilor din "magna lilla Perg", încercînd să se apere, dar au avut soarta celor din Tămașda.

Populația din nordul județului, organizată sub conducerea cnejilor, au căutat înțelegerea cu tătarii, reluînd activitatea productivă. Spre toamnă, după strîngerea recoltelor, s-au ținut și țîrgurile, dar tătarii au recurs din nou la jaf, determinînd populația să se retragă în pădurile Zărandului.

(Istoria României în date, Aradi -G. Kovach)

pagină realizată de H.HAUPTMANN

O vorbă mare fără nici un efect:

EDUCAȚIA POATE SCHIMBA LUMEA

În una din emisiunile de televiziune din cadrul serialul "Spectacolul lumii", Ion Grigorescu relatează că la o convorbire cu un sud-african, acesta sublinia cu convingere că numai educația poate asigura trecerea de la sistemul de apartheid la un sistem politic democratic.

Ceea ce s-a spus atunci în acel interviu, în Africa de Sud, despre rolul educației în realizarea progresului social, se spune la noi în fiecare zi și chiar de mai multe ori pe zi, atât de cei care desfășoară această activitate (educatori), cât și de către cetățenii ce un anumit nivel cultural. Apoi o spun și cei din parlament. Și au spus-o chiar de mai multe ori. Rețineți, stimați cititori, că am utilizat verbul "a spune" nu întâmplător, ci fiindcă el corespunde situației de fapt: *deoarece nu s-a făcut nimic spre a demonstra că se crede în ceea ce se spune*. Nici chiar comisiunile parlamentare în atribuția cărora intră problemele de instruire și educare nu au făcut nimic spre a trece de la vorbe la fapte. Să luăm spre exemplificare un singur exemplu major și convingător:

Legea Învățământului. Redactarea și elaborarea ei durează de creștină ani, fără a se ajunge la finalizare (votare). Și acesta în timp ce alte legi (câte!) s-au votat în procedură de urgență. În această situație, cum rămâne, domnilor cu repetatele afirmații despre "rolul enorm al educației în realizarea progresului social"? Răspunsul poate fi dat folosind expresia lui Hamlet: "Vorbe, vorbe, vorbe!" Căci dacă cei care vorbesc atât de des și atât de patetic despre educația și despre rolul ei în viața socială, ar crede în ceea ce spun, ar fi luat cu siguranță măsurile ce se impun spre a nu mai tergiversa apariția acestei legi, care, fără îndoielă, are un rol mare în optimizarea învățământului în toate sectoarele lui, începând cu calitatea educației și terminând cu salariile educatorilor, care sînt mai mult decît modeste.

Carențele puternice ale educației (mai ales a celei intelectuale și a celei morale) se simt la tot pasul, începând cu agresiunile verbale, continuînd cu cele fizice și

terminînd cu jafurile și crimele. Coloanele presei, rubricile radioului și ale TV abundă cu asemenea "știri", care îngrijorează pe orice om de bună credință și cu bunăcuviință. Și ar trebui să-i îngrijoreze și pe cei ce răspund de destinele acesteia. Și un semn al acestei îngrijorări ar fi tocmai măsurile care ar trebui să le ia pentru optimizarea educației, începînd cu Legea învățământului și continuînd cu legile care să sancționeze drastic delictele de toate soiurile. Căci acolo unde nu-și face efectul cuvîntul bun și sfatul înțelept, trebuie să intervină constrîngerea sub formele ei legale.

Carențele educației se fac simțite la toate nivelele: de la ținuta elevilor și punctualitatea dascălilor și pînă la marea corupție despre care se scrie în presă și comentează pe stradă. Și cam atît! Insensibilitatea celor vizați la toate aceste critici și comentarii care nu le fac cinste, este un indiciu al insensibilității lor generată tocmai de lipsa unei veritabile educații morale. Crescuți și educați "în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, a dragostei față de partid și față de conducătorul său (sper că fraza nu este greu de recunoscut?), oamenii care săvîrșesc asemenea fapte imorale nu mai știu ce este cinstea, omenia, bunul simț și alte valori cu adevărat morale. Privind cu jind spre Apus și chiar "peste ocean" ne-am grăbit să "importăm" de acolo ceea ce e mai rău. Îmi scria un prieten din SUA lăudîndu-se cu nivelul ridicat de viață de acolo. Și pentru a mă convinge îmi trimitea și fotografii. Dar, fiind un om sincer, în finalul scrisorii nu uita să adauge, cu evidentă ironie: "Și libertatea aici este mult mai mare; este atît de mare, încît, dacă îți intră hoțul sau criminalul în casă, trebuie să-l lași să te fure (omoare) și numai după aceea poți să acționezi; astfel poți fi acuzat că i-ai îngădit libertatea". Iată că și la noi a ajuns o asemenea "libertate americană".

Cîteva cazuri văzute la TV sau citite în presă confirmă un asemenea "import".

E cazul să se treacă de la vorbe la fapte în optimizarea educației.

Prof. univ. dr. ION DRĂGAN □

"CELEBRITAȚI ȘI PERLE"

La o consfătuire a cadrelor didactice din Arad (prin anii 1955-1956) a fost trimis și un tovarăș de la Comitetul de partid pentru a face așa cum se obișnuia - o expunere în plen (adică să citească un text scris de altcineva, iarăși cum se obișnuia). Textul conținea, într-un anumit pasaj, numele lui Leonardo da Vinci. Cum tovarășul făcuse școala "la fără frecvență" (de la clasa a V-a pînă la bacalaureat) nu auzise și nu citise nimic despre marea pictor, sculptor, arhitect, om de știință și gînditor al Renașterii, dar cunoștea bine localitatea Vinga, unde fusese "pe teren". Ca atare, ce s-a gîndit? Să-l "autohtonizeze" pe marea italian. În acest sens, cînd a ajuns cu lectura la numele lui a citit, cu dezinvoltură ... "limonadă de Vinga". Auditorul, fiind format din oameni care făcuseră ceva școlară (licee pedagogice, facultăți), la auzirea acestei "nerle" a izbucnit în rîs.

nedisciplinată a cadrelor didactice". Ca atare, șeful secției învățămînt (alias inspector general) a fost chemat la ordin:

"-Bine tovarășe, cum se comportă cadrele D-tale? Asta-i disciplină de intelectual: să rîzi în hohote cînd îți vorbește un tovarăș de la Comitetul?! Ce pretenții putem avea de la elevi, cînd dascălii lor se poartă așa?"

Nici un cuvînt de scuză pentru greșeala de a trimite un tovarăș slab pregătit, nici un cuvînt adresat tovarășului, care era de față, din care acesta să înțeleagă că ar fi bine să mai citească și altceva decît broșuri și ziarul "Scînteia".

Într-un asemenea climat al discuțiilor, șeful secției învățămînt și-a cerut scuze - "cum era și firesc" - în numele celor pe care-i "păstorea" și, bineînțeles, și-a luat angajamentul că "altă dată nu se va mai întîmpla".

Dascălii din Arad, astăzi pensionari, sînt sigur că își vor aduce aminte de "celebra nerlă"!

I SE SPUNEA ZÎMBILĂ

UN MAIMUȚOI BLEG, MANEV RAT DE ALȚII

COLȚUL MELOMANULUI

RECVIEMUL DE MOZART

În 27 ianuarie se vor împlini 103 ani de la moartea celui ce a fost denumit "Tineretea veșnică a muzicii".

Dintre cele 750 de lucrări dăruite omenirii, ultima, Recviemul, are cea mai tristă și ciudată poveste. Comandată în secret de către un nobil cu veleități de compozitor - ce plătise un avans - lucrarea l-a preocupat pe compozitor - aflat într-o situație materială precară, și totodată pe patul de suferință - pînă la ultima suflare. Dintr-o lucrare de comandă, Recviemul, devenit o obsesie, ca și cum ar fi fost propria-i slujbă de înmormîntare, dînd ultimele indicații elevului său Sussmayr, pentru a o termina.

Lucrarea celui ce a fost condus la groapa comună a săracilor doar de dricar și credinciosul său cîine, poartă ultimele trăiri și idei ale celui ce în scurta, dar scăpărătoare viață, a fost destinat să fie genial în toate genurile muzicale: operă, simfonie, concert, muzică de cameră, etc.

Filarmonica arădeană - după o vacanță de sărbători - a început a doua parte a stagiunii cu acest Recviem, dirijat de GERARDO GAROFALO. Corul, condus de DORU ȘERBAN, cu un rol major, și soliștii: TEODORA CIUCUR, LUCIA PAPA, ZSOLT SZILAGYI și IOAN TIBREA și-au contopit eforturile în realizarea acestei manifestări, răsplătită cu aplauze călduroase de către un numeros public, în rîndurile căruia a dominat tineretul.

Filarmonica noastră și-a creat un avantaj în colaborarea - am spune permanentă - cu ansamblul de soliști amintit, care printr-o conlucrare îndelungată reușește să facă corp comun cu ansamblurile noastre, cel orchestral și coral.

Ultimul - respectiv corul - cu un rol deosebit în această lucrare, sub îndrumarea dirijorului său, ce reușește să fie tenace în menținerea și chiar în ridicarea permanență a nivelului artistic s-a dovedit deosebit de eficient. Discursuri omofone ca în Recviem, Dies irae, Kirie, Sanctus, Lacrimosa, în care au impresionat crescendo-urile, sau dialogurile femeii - bărbați, respectiv jocul de timbre, ori construcții polifonice ca în Tuba mirum, Jesu Cristu sau Osana, au sugerat o lume de idei și sentimente. Presupunem că toate acestea vor rămîne în memoria celor ce au fost prezenți, ca un moment deosebit al activității Filarmonicii arădene.

HUGO HAUPTMANN □

Din seria "Amintiri din copilărie"

IAȘI ... HEIDELBERGUL NOSTRU DE ALTĂDATĂ

Episodul XII

La vremea aceea, studenții meditau elevii de liceu, începând cu clasa a 5-a. Cum școala lor, pînă-n a 12-a, dura mai mult decît facultatea, aceștia erau predați din mers, din student în student, pentru continuitate. Începerea meditației cu elevul din clasa a 5-a, ori predarea lui din mers, se făcea la rugămintile mamei: "-Madam Rașela, n-are studentul matală vreun coleg să-l mediteze pe Arthur al meu? A luat iar 3 la matematică". O altă variantă, atunci cînd meditatorul pleca definitiv. "-Domnule Tudorel, ne-ai fost ca un membru de familie, ne pare rău că ne părăsești, dar te rugăm să ne găsești un student, la fel de bun, la fel de liniștit, la fel de ..."

Astfel Ioșca Tudorel mi l-a predat, în clasa a 7-a, pe Arthur, fiul lui Weiniger, celebrul reparator radio din Piața Unirii. Atunci Tudorel era în anul 4 și ocupat cu proiectul de diplomă, eu în anul 2 și într-o cumplită criză de bani. Ne-am înțeles ca duminică să mergem împreună să mi-l predea. "-Ai grijă să arăți îmbrăcat, îngrijit, părul pieptănat și pantofii lună", mă sfătuieste Ioșca.

Duminică dimineața, la cămin am început cu pantofii, apelînd la membri asociați în curățirea pantofilor. Respectiv Nicu Nanu avea peria de lustruit, Louis avea ciocul, Giusi crema și Păduchele plușul. Împrumuturile nu se făceau gratuit, eu ofeream în schimb briciul și celor ce mă prea îndatorau, o fărîmă de camfor pentru țigara Mărășești. Pantalonii mereu la presat, zăceau de zile sub saltea. Părul, acesta cu adevărat era o problemă a generației noastre. Toți

il purtam scurt după modelul renumiților Elvis Presly, Tom Johns ori Luigi Ionescu, pieptănat lins și obligatoriu lucios la timp. Pentru luciu foloseam kilograme de "ulei de nucă", din sticlele acelea semirotonde, plate etichetate albastru cu inscripția Nivea. În cazuri deosebite se utiliza briliantina, un fel de cremă de dat pe păr. Apropo de păr, moda cu plete a apărut după ani de zile. Îmi amintesc de un fotbalist celebru, celebru pentru plete, el juca la Manchester, pe nume Best. Apariția lui pe teren, cu plete, a făcut senzație la vremea aceea. "Noi comuniștii" îl consideram un jucător decadent. În continuare am să vă povestesc și o altă întâmplare cu uleiul de nucă. Un coleg din an mai mare, a venit la început să-i ceară unui alt coleg: "Băi, care are puțin ulei de nucă, am făcut baie și-mi stă părul vâlvoi?" "-Avem, ia și tu din dulapul lui Zeicu. Asta a fost o dată, apoi a zecea oară, pe urmă Petre Druiu nu întreba pe nimeni, se servea singur. A pus din uleiul acela, timp de patru ani pe părul blond cu bucle frumoase... Dar Ilie văzînd nerușinarea, după golirea primei sticle a umplut-o la loc cu ulei de motor luat de la garajul din vecini. Cu ocazia banchetului de sfîrșit, cînd s-au spus lucrurile pe lume, a ieșit la început scandal mare, apoi s-a rîs pe rupte, apoi s-a uitat. Astăzi se mai amintesc din cînd în cînd, la cine știe ce ocazii.

Așadar duminică pe la 10, prezenți la familia Weiniger. Mă prezintă și mă lasă, Tudorel avînd alte treburi. O cafea, o prăjitură a fost tratația cu care a început relația noastră și care s-a menținut cu

rigurozitate toți acei ani cît l-am meditat pe Arthur. După generalitățile de rigoare, dl. Weiniger trece la partea practică: "-Cît cereți pe lună?" "-Cît să fie, mă codesc eu, 80 lei". "-Ei bine, vei avea 200 lei, dar să vii zilnic și să ai grijă pentru a doua zi, copilul să aibe temele făcute". Am rămas copleșit de sumă, 250 lei costa o cartelă de masă coplectă. Cîștigam o avere!

Iată-mă înhămat la treabă, cu program de la 5 la 7 în mod obișnuit, mai devreme sau mai tîrziu cînd aveam ore. Pentru limba rusă aveam o colegă ce a acceptat să mă ajute, Arthur știa mai bine ca mine. Pentru limba română de asemenea, o prietenă de la Unviersitate mă înlocuia. Ambelor le oferim din cînd în cînd o tratație la cofetărie, ba un cataif, ba cîte o amandină. Erau mulțumite ele, eram și eu, era și Arthur. Cînd n-am mai putut să-l meditez, l-am predat unui student maimic, după dichisul cunoscut. A fost o meditație ce n-a prezentat nimic extraordinar.

În anul I locuiam în căminul din Păcurari 97. Ocupam o cameră la parter cu încă 6 colegi. Lîngă cămin, la 95, era o fabrică de bere în funcțiune. Din această pricină zona era invadată de șobolani cu nemiluita. La numărul 99, o curte mare mărginită cu apartamente pe trei laturi. Locuințe mai nevoioșe se intra prin un hol mic direct din curte, diferența de nivel fiind o singură treaptă. Reîntorcîndu-mă de la cursuri, o doamnă mă oprește: "-Domnule, am un băiețel în clasa a 6-a, abia se descurcă, locuiesc aici, în vecini, n-ai dori să mă ajuți?" Am acceptat. Am început

meditațiile chiar din ziua respectivă. Suma cu care m-au păcălit n-o mai țin minte. Băiețelul nu era prost, trebuia doar să-i punctez unele noțiuni, își făcea singur temele. Locuința era tip vagon, noi învățam în camera din mijloc. După o oră am stabilit că vom face pauză. În acest timp gazda oferea o cafea, iar băiatul se zbuguia cîteva minute prin curte.

Într-o bună zi, tocmai savuram cafeaua din pauză, cînd din cameră din fund iese și traversează camera de mijloc, mergînd spre bucătărie, o siluetă de femeie lăsînd în urmă o dîră de parfum nedefinit, ceva de colonie amestecat cu săpun de față. A trecut atît de repede că n-am mai apucat măcar să o salut. Am fost luat prin surprindere. Din ziua aceea au început, în pauze, traversările, ca un făcut, mereu după ce copilul o zbughea în curte. Tocmai ieșise copilul, cînd "silueta" în loc să traverseze camera ca în atîtea rînduri, se așează la masă. "-Fumați?" "-Da, îi răspund, uimit de înfățișarea-i neașteptată. Era o blondă cu ochii albaștrii, părul cîrionțat, în haină de casă roz, toată volane și volănașe. Îmi întinde pachetul de "Specialitate". Se arăta prietenoasă și dornică de conversație. "-Locuiesc în camera de alături, cu soțul, dar care este mai mult plecat, se ocupă cu achiziții de animale pentru ORACA. Are bani mulți să achite țărănilor animalelor, are și pistol să se apere. Sînt sora mai mică a Marietei, gazda casei, și mă plictîșesc enorm, ține să precizeze domna cu chip de Ofelia. Să facem cunoștință, eu sînt Sanda". La început a fost doamna Sanda, apoi doamna s-a pierdut și a

mai rămas simplu, Sanda.

O vreme, după meditație mă reținea la o cafea, avea chef de vorbe. Mi-a povestit despre soț, mi s-a plîns că nu-l interesează decît achizițiile, se simte singură, părăsită... Odată l-am cunoscut și pe soțul "Ofeliei". Arăta mult mai bătrîn, negricios, nu prea corpulent. A adus cu el o sticlă de țuică, m-a invitat să-i țin companie, a venit și soțul gazdei, împreună nu ne-am lăsat pînă n-am golit-o. Între timp se adresează soției: "Sando, te rog să-mi aduci pistolul să-l curăț, mîine trebuie să-l prezint pentru inspecție la miliție". L-a curățat și a numărat cartușele. A doua zi a plecat și nu l-am mai văzut o bună bucată de timp. Eu am continuat meditațiile, Sanda țigările și cafeaua din pauze și după pauze Marieta, mama copilului, discretă, abia de o auzeam trebăluind prin casă.

De la o vreme blondă mă privea, parcă-ntr-un chip anume. Eu de asemenea. Ne surprindeam cu priviri arzătoare, căutîndu-ne mîinile ori gîcnunchii pe sub masă. Am simțit că mă aprind rău de tot. O visam noșile. Relațiile avansau ca de la sine. Nici nu știu cum ne-am pomenit că ne sărutăm pătimaș. Copilul alerga prin curte, pe Marieta o ghiceam în bucătărie. Nu se mai putea continua. Ne puteau surprinde din clipă-n clipă. Ne sărutam și oftam, ne priveam în ochi căutînd îndemn pentru cuvintele ce nu veneau. Într-un tîrziu i-am spus: "-Mîine dimineață, la 10, toți sînt la ore, ar fi bine să-mi faci o vizită. Căminul va fi pustiu, te asigur." Sanda a fost de acord, parcă aștepta invitația.

Va urma
BUJOR BUDA

DISPOZIȚIA NR. 28

DIN 14 IANUARIE 1994

Privind convocarea în ședință ordinară a Consiliului local al municipiului Arad.

Primarul municipiului Arad, în temeiul prevederilor art. 24, alin. 1 din Legea nr. 69 /1991 privind administrația publică locală.

Dispune:

Articol unic: - Consiliul local al municipiului Arad se convoacă în ședință ordinară în ziua de 24 ianuarie 1994, orele 14,00 care va avea loc în sala de ședințe a Consiliului, din Arad, B-dul Revoluției nr.75 cu următoarea Ordine de zi:

1. Proiect de hotărîre cu privire la stabilirea taxelor speciale de păgunat.
2. Proiect de hotărîre cu privire la acordarea în folosință pe termen limitat a unor suprafețe agricole din intravilanul municipiului Arad.
3. Proiect de hotărîre cu privire la acordarea unor spații cu altă destinație persoanelor ce beneficiază de prevederile Legii 42/1990 precum și unor formațiuni politice.
4. Proiect de hotărîre cu privire la zonarea municipiului Arad în vederea concesionării terenurilor aparținînd domeniului privat al statului sau al unității administrative teritoriale.
5. Proiect de hotărîre cu privire la reglementarea activității de afișaj publicitar pe raza municipiului Arad.
6. Proiect de hotărîre cu privire la modificarea statutului de funcții a Consiliului local municipal Arad.
7. Diverse.

Avînd în vedere că domnul Ștefan Tabuția a scris o serie de articole calomnioase la adresa mea și, în plus, se află într-un litigiu personal cu instituția pe care o reprezintă, era de așteptat ca dumnealui să nu prezinte în mod obiectiv conferința de presă organizată de Primărie, vineri 14.01.1994. Considerăm benefic faptul că prezența ziaristului amintit la conferința de presă ne-a prilejuit un dialog direct și deschis cu acesta, dar nu putem să nu constatăm că, în spiritul obiectivității, se impunea să participe și un alt ziarist din partea ziarului "Adevărul". Așa cum am afirmat, am organizat această conferință de presă cu scopul

de a clarifica anume aspecte legate de repartizarea locuințelor din fondul de stat. Am recurs la această formulă întrucît ziarul "Adevărul", care a găzduit numeroase articole cu această temă, nu ne-a acordat dreptul la replică, deși acestea au cuprins întrebări la care am fost solicitați să răspundem. Am invitat la această conferință de presă ziaristi de la toate publicațiile locale și de la cele care au subredacții sau corespondenți în Arad. Am adus în discuție litigiul dintre dl. Ștefan Tabuția și Primărie numai pentru că acesta a fost amintit de către domnul ziarist în articolele sale pe tema locuințelor. Constat că dl. Tabuția persistă în discutarea acestui subiect, de aceea mă simt obligat să fac și eu unele precizări. Dl. Tabuția răsălmăcește din nou cea ce am afirmat la conferința de presă, dorind să lase impresia, pe de o parte, că mă opun privatizării și, pe de altă parte, că doresc cu orice preț să mă răfuiesc cu dumnealui.

Că nu sînt adeptul răfuieiilor personale o dovedește faptul că am întins mîna de nenumărate ori celor care m-au calomniat și m-au denigrat ca om și ca primar. Dar atunci cînd este vorba despre interesele majore ale arădenilor nu pot face concesii nimănui. Dincolo de faptul că nu este legală, atribuirea unui teren de 18.000 mp (fără licitație), la preț de 1 leu /mp anual, aduce prejudicii tuturor arădenilor; ei sînt frustrați de beneficiile pe care le-ar putea avea dacă municipalitatea ar încasa banii cuveniți pentru un astfel de teren. Considerăm neolial faptul că dl. Tabuția răsălmăcește multe dintre afirmațiile făcute la conferința de presă și, de asemenea, face referirile la replicile trimise de noi ziarului "Adevărul" dar care nu au fost publicate. Scoase din context și interpretate tendențios, aceste afirmații își pierd sensul inițial.

PRIMAR
prof. CRISTIAN MOISESCU

Colectiv redacțional: ADRIAN IOANĂȘ (Director)
SORIN TROCAN (Redactor Șef), DELIA BRAD (Secretar de redacție)
BUJOR BUDA, HUGO HAUPTMANN, DAN PĂRVULESCU, ILEANA CUCURUZAN (Colaboratori permanenți)
ROMANA DĂNILĂ, NICOLAE EBERLEIN (Fotoreporteri)
Editor: S.C. ȘTIREA S.R.L. ARAD, Bd. Revoluției nr. 71, Tel./Fax 0966-20980
TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: S.C. ȘTIREA S.R.L.